

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 21 (414)
2022. gada
27. novembris

Pašreizējam slimnieku svaidīšanas Sakramenta ritam - 50

1972. gada 30. novembrī ar apustulisko konstitūciju *Sacram unctionem infirmorum* pāvests sv. Pāvils VI atjaunoja slimnieku svaidīšanas Sakramenta rituālu, kas tika apstiprināts ar 1972. gada 7. decembra Dievišķā Kulta kongregācijas dekrētu *Infirmitas cum Ecclesia*.

Šo sakramentu vislabāk var izprast, ņemot vērā Baznīcas rūpes par slimiem. Tā ir kā kulminācija pastorālam darbam slimnieku labā mājās, slimnīcās un citur. Tas ir kā kalngals mīlestības kalpojuma, kurā iesaistīti visi Baznīcas locekļi, kuri uzticīgi Jēzus piemēram un sv. Jēkaba norādījumiem (sal. Jk

5: 14 – 15). Slimo svaidīšana ir viens no septiņiem Jaunās derības Sakramentiem, kurus Kristus iestādījis.

Visiem, pat veciem un slimiem, labi atcerēties, ka laba veselība nav kaut kas ņemams pats par sevi saprotams, bet ir svētība no Dieva. To arī nav jānostāda briesmās ar alkohola, narkotiku lietošanu vai citām pārmērībām. Sv. Pāvils saka: „Jūsu miesa ir svētnīca Svētajam Garam... Tāpēc izmantojiet savu miesu Dieva godam” (1 Kor 6: 19 – 20). Uzturot sevi pie

labas veselības, varam kalpot citiem un veikt savu atbildību pasaulē. Tomēr, kad nāk slimība, mums ir šis īpašais sakraments, kas palīdz mums vajībās, nes Kristus stiprinošo un dziedinošo klātbūtni, vieno ciešāk ar Baznīcu kopīgā ceļā.

Nopietni slimie stipri izjūt vajadzību pēc Kristus un Baznīcas palīdzības. Bez fiziskām sāpēm un vajībām, slimība nes spēcīgus garīgus uztraukumus, satraukumu un bailes. Slimie vieglāk pakļauti kārdinājumiem un pat izmisumam. Slimo svaidīšana atbild tieši uz šīm vajadzībām, tas ir ticības sakraments, sakraments visam cilvēkam – miesai un dvēselei.

Ar priesteru roku uzlikšanu, svaidīšanu ar eļļām dota īpaša žēlastība. Slimnieku sakraments nes Svētā Gara žēlastību, kas slimajam pavairo spēkus cīņā par dvēseles pestīšanu, dod pašāvēību uz Dievu, palīdz pārvarēt jaunā gara kārdinājumus un mazina bailes no nāves, lai tā stiprināts, slimnieks varētu ne tikai panest radušās grūtības, bet ar tām cīnīties un, ja tas nāks par labu slimnieku pestīšanai, atgūt arī fizisko veselību (no Rituāles ievada, n. 6).

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Sākas Adventa laiks

Svētdiena, 27. novembris.

Adventa 1. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par dzīviem un mirušiem
Veltas Priedules nodomā;
lūgšana „Svētais Dievs”
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise par Paulīni
Vaišļu 95. gadu jubilejā
15.00 Sv. Mise par Silvijas Salmanes
87. nodzīvotajiem gadiem
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 28. novembris.

8.00 Sv. Mise par +Albertu Čekšu

Otrdiena, 29. novembris.

8.00 Sv. Mise par Meisteru ģimenes
mirušajiem
15.00 Sv. Mise Gaiļezera pansionātā

Trešdiena, 30. novembris.

Sv. apustulis Andrejs. Svētki

8.00 Sv. Mise par +Jadvigu un Loginu
dzimtu
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 1. decembris

8.00 Sv. Mise par Skaru dzimtu

Piektdiena, 2. decembris.

Vissv. Jēzus Sirds godināšana.

8.00 Sv. Mise par +Armandu, +Jūliju,
+Alvīni un +Edgaru;
Jēzus Sirds litānija un uzupurēšanās

Sestdiena, 3. decembris. Sv. Francisks Ksavers, priesteris. Piemiņas diena.

Jaunavas Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise par +Genādiju
Jaunavas Marijas litānija un veltīšanās akts

Svētdiena, 4. decembris.

Adventa 2. svētdiena

Jēzus Sirds godināšana.

Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise par Teteru un Čeveru
mirušajiem; lūgšana „Svētais Dievs”
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise par +Domiceli,
+Jāni, +Viktoru Gedušiem, +Eduardu
Straupenieku

Svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise par Lakšu ģimenes
mirušajiem
18.00 Rožukronis
18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 5. decembris.

8.00 Sv. Mise par visām konsekrētām
personām

Otrdiena, 6. decembris.

8.00 Sv. Mise par Brantu, Matveju un
Jakovļevu dzimtām

Trešdiena, 7. decembris.

Sv. Ambrozijs, bīskaps un Baznīcas doktors. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise par Petrovsku dzimtu
16.30-18.30 Grēksūdze

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālespastorālās komandas kontaktinformācija

*Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419
Diak. Gunārs Konstantinovs:
mob. 29654800
jekaba.katedrale@tvnet.lv*

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406
Pr. Pauls Kļaviņš, administrators
harisime@inbox.lv; mob. 27001445*

Ceturtdiena, 8. decembris.**Vissv. J. Marijas Bezvainīgā ieņemšana.****Lieli svētki. Draudzes svinības.****Vissvētākā Sakramenta adorācija**

8.00 Sv. Mise

11.00 Sv. Mise devēja nodomā

Himna "Dievs, mēs Tevi slavējam!"

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Piektdiena, 9. decembris.

8.00 Sv. Mise par Rutku un Leīmaņu dzimtu; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 10. decembris.

8.00 Sv. Mise par +Andreju Kevišu

Svētdiena, 11. decembris.**Adventa 3. svētdiena**

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Luropiem

Ādamu, Paulīni un Ignātu

15.00 Sv. Mise par Birkānu ģimeni

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 12. decembris.

8.00 Sv. Mise par Kristīni un Vitāliju Krūmiņiem

Otrdiena, 13. decembris. Sv. Lūcija, jaunava un mocekļa. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Štrausu ģimeni

18.00 Sv. Mise Onkoloģijas centrā

Trešdiena, 14. decembris.**Sv. Jānis no Krusta, priesteris un Baznīcas doktors. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par Rapu un Liepiņu dzimtām

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 15. decembris.

8.00 Sv. Mise par Zemecu un Mackeviču dzimtas mirušajiem

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

Piektdiena, 16. decembris.

8.00 Sv. Mise par Pacēviču un Vežēviču dzimtas mirušajiem; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 17. decembris.

8.00 Sv. Mise par Vili

18.00 Sv. Mise – Dziedināšanas dievkalpojums

Svētdiena, 18. decembris.**Adventa 4. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Tenisu, Kokinu, Sergeviču un Skuķu dzimtas mirušajiem

15.00 Sv. Mise par Helēnas veselību

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Slimnieku svaidīšanas rits

(turpinājums no 1.lpp.)

Slimo svaidīšana nes īpašu mierinājumu un žēlastību tiem, kuri tuvu nāvei. Tā sagatavo tos sasniegt šo galīgo brīdi zemes dzīvē ar dzīvu ticību augšāmcelušam Pestītājam un ar stipru cerību uz Augšāmcelšanos. Vienlaikus, jāatceras, ka šis sakraments nav domāts tikai mirstošiem, bet katram, kas ir nāves briesmās caur slimību vai vecumu. Tā nolūks ir ne tikai sagatavot mūs uz nāvi, kas nenovēršami nāks katram, bet arī stiprināt slimības laikā. Tāpēc Baznīca mudina slimos un vecos negaidīt līdz nāvei, lai lūgtu šo sakramentu un meklētu tā žēlastību.

Svaidīšana ar eļļām Bībelē lietota, lai norādītu uz dziedināšanu, kā arī īpašu svētību Dieva tautas vidū. Sv. Rakstos bieži atrodam Dieva izvēlētos īpašai misijai saņemam īpašu svaidīšanu. Tāpat tas ir ar slimiem un veciem, kuriem ir svarīga loma Baznīcā. Izjustās vājības un jo īpaši mīlestība un ticība, ar kādu tie pieņem šīs vājības, atgādina par augstākām vērtībām dzīvē, īsti svarīgām lietām. Ciešanām ir īpaša vērtība, radošs raksturs, kad tās uzpurētas vienotībā ar Kristu. Tās nes atpestīšanu ar līdzdalību Atpestīšanas noslēpumā. Tāpēc sv. Pāvils varēja teikt: „Tagad es priecājos ciešanās par jums un no savas puses papildīnu to, kas manā miesā pietrūkst no Kristus ciešanām, par labu viņa miesai, kas ir Baznīca” (Kol 1: 24).

Ar sāpēm un nevarību, kas ierobežo trausla un slimā cilvēka dzīvi, var spēcīgi sludināt Evaņģēliju. Prieks un pacietība šādos apstākļos ir klusa liecība par Dieva atbrīvojošo spēku cilvēka dzīvē. Cilvēka ciešanas tomēr kārdina apšaubīt Jēzus vārdus, ka Dieva valstība ir tuvu (Lk 10: 8 – 9). Kad sāpes pārņem prātu un nospiež miesu un dvēseli, Dievs šķiet tālu esam: dzīve tad var kļūt par smagu nastu. Cilvēks tiek kārdināts neticēt Labajai vēstij.

Ciešanu noslēpums pārņem slimo un liek uzdot jautājumus: Kāpēc Dievs ļauj man ciest? Kādam nolūkam tas kalpo? Kā gan labais Dievs pieļauj kaut ko tik ļaunu? Nav vieglu atbilžu uz šiem jautājumiem, kurus uzdod nomāktībā nonācis prāts un sirds. Protams, bez ticības gaismas nav atrodama pienācīga atbilde. Mums jāsauc uz Dievu, mūsu Radītāju un Tēvu, līdzīgi kā Gudrības grāmatas autors: „Tava Gudrība ir ar tevi, žēlsirdības Dievs, tā pazīst tavus darbus... Sūti to no savām svētajām debesīm..., lai tā būtu ar mani un

darbotos kopā ar mani un es zinātu, kas tev ir pieņemams” (Gudr 9: 9 – 10).

Pestītājs Jēzus Kristus labi zina cietēju vajadzības. No savas publiskās kalpošanas sākuma, līdz ar Evaņģēlija sludināšanu, „viņš devās, labus darbus darīdams un dziedinādams” (Apd 10: 38). Kad viņš izsūtīja savus mācekļus misijā, viņš deva tiem īpašu varu un skaidrus norādījumus sekot viņa piemēram.

Savā sludināšanā Jēzus dara skaidru, ka, lai gan slimība saistīta ar cilvēces grēcīgumu, atsevišķos gadījumos tā noteikti nav sods no Dieva par personīgiem grēkiem. Kad viņam jautāja, kāds grēks izraisīja cilvēkam aklumu no dzimšanas, Jēzus atbildēja: „Negrēkoja ne viņš, nedz viņa vecāki; viņš dzima akls, lai viņā atklātos Dieva darbi” (Jņ 9: 3). Cik negaidīta šī Vēsts bija viņa sekotājiem! Šīs ciešanas nav Dieva atmaksa. Tieši pretēji, tās domātas labam nolūkam: „Lai atklātos Dieva darbi.”

Tiešām Kristus ciešanas un nāve visskaidrāk atklāja Dieva darbus. Kad ciešanas un nāvi pieņemam ar mīlestību un pašāvēģīgi uzpurējam Dievam, tās nes mūžīgu uzvaru pār nāvi, dzīvības uzvaru caur nāvi.

Savā zemes dzīves laikā Jēzus mācīja, ko nozīmē kalpot, kā mīlēt, lai tuvinātu Dieva valstību. Slimnieku garīgā aprūpe liecina par visas cilvēka dzīves vērtību, arī par tās trauslumu un atkarību no citiem. Kalpošana slimajiem, vecajiem, invalīdiem pieder pie Baznīcas sludinājuma par visas dzīves skaistumu, pat tad, kad tā ir vāja, trausla un ierobežota. Slimnieku Sakramenta rituāla iznākšanas jubileja lai rosina ticīgos būt kopā ar vecajiem un slimajiem, pravietiski iestāties nevainīgo un visvājāko mūsu brāļu un māsu labā.

Adventa pārdomas

Mūsu Advents notiek pēc Kristus dzimšanas, nāves un augšāmcelšanās. Mums ir jāpieņem Dieva dāvana, viņš pats, un Dieva piedāvājums jau ir atklāts šajā pasaulē. Mūsu Adventu raksturo prieks, jo visu cilvēci ir pārņēmusi Dieva spēcīgā mīlestība, lai cik šaušalīga būtu vēsture; tagad katram ir jāpieņem jau dotā uzvara, kuru nesusi Dieva mīlestība uz pasauli.

Tomēr pat pēc Kristus šai mīlestības uzvarai vēl jābūt atklātai; īsais brīdis, kad tumšā pasaule pārveidojas par Dieva mūžīgo gaismu, joprojām turpinās un šķiet tik nebeidzami gara; tāpēc vēl šķiet, ka paliekam ierauti pasaules pagaidu stāvoklī.

Advents tāpēc prasa skatīties uz nākotni; esam aicināti gaidīt un cerēt. Pārāk ātri un pārāk viegli iegremdējamies tajā, ko saucam par tagadni, lai gan īstenībā mūs nomāc pagātnes notikumi, bet nākotne vēl nav mūsu ziņā. Ja mēs neuzlūkojam nākotni, tad būtībā nemaz nezinām, kāda ir nozīme un nolūks pašreizējiem pienākumiem. Advents liek uzlūkot nākotni un kaut ko plānot uz dienu pēc rītdienas. Mums taču jādzīvo ar pašātvību un pārliecību, ka, izjūkot tuvajiem nākotnes plāniem, mums ir ticība uz Dieva mūžīgo nākotni. Vai mēs garā un sirdī esam atvērti tam jaunajam, kas pārsniedz tagadni?

Adventā noslēpumaini piedzīvojam to, ko it kā nepiedzīvojam. Tā ir paradoksāla patiesība. Dieva Gars jau lūdzas mūsos neizsakāmiem vadiem. Mēs esam saņēmuši Garu kā iemaksu mūžīgai dzīvei. Mēs taču patiesi esam paša Dieva mācekļi (Jņ 5: 45). Mūsos

jau ir no Dieva saņemtais Gara svaidījums, tā ka nevienam citam mums nekas vairāk nav jāmača (1 Jņ 2: 27).

Adventa laiks nav vienkārši periods pirms kaut kā vēl neesoša. Tajā mēs klusi augam jau dotajā dzīvē, un Dieva iekšējā atnākšana notiek pamazām, bet spēcīgi, un atklājas visā šķietamajā banalitātē.

Kristiešiem tagadne jau sevī satur nākotni. Dieva mūžīgā nākotne jau spēcīgi darbojas tagadnē. Viegli saklausīt un jau atzīt kaut ko no mūžīgās dzīves, kas jau tagad šajā laikā mums iekšēji dota kā Dieva iemājošana mūsos var tikai tas, kas ir klusumā un lūdzas, tas, kas pacietīgi paliek klusumā, kurā mājo Dievs un kas bieži nonāk pār mums. Kas var uzmosties, būt kluss un gaidīt, tas jau tagad var piedzīvot to, kādā veidā Advents noslēpumaini ļauj piedzīvot nepiedzīvoto Dievu. Mums tikai jāapgūst Adventam atbilstoši tas, ka klusums var uzrunāt un bagātināt vairāk, kā tirgus troksnis. To, kam ir ticības ausis un kas ir iztukšojies vilšanās, neveiksmes dēļ un kas ir atdevies Dievam, tas ir piepildīts ne ar kādu patīkamu vēsti vien, bet uzreiz ar visām pārbagātām lietām. Tādu uzrunā pats Dievs, mūžīgais, svētais, mīlošais un piedošanu dodošais Dievs.

Saudzējošā mīlestība

Cilvēka ceļš virzās,
Bet soļi jāšper pašam.
Kā rāsas pilieni atspoguļo debesis,
Tā cilvēka dvēsele likto
Dieva līdzības daļiņu,
Kas atspoguļo debesis,
Bet tādas,
Kurās mūžība iesākas
un līksme nebeidzas.
Laiks steidzas, sirds ko vēlas.

Tā vēlas mīlestību.
Kad šī vēlēšanās piepildās,
Tad virs zemes nolaižas Debesis.
Savu vērtību apzinies,
Lai laiks bez tevis nav aizsteidzies.
Izdzīvo šo mirkli dzīvu un esošu,
Pa reizei prieku nesošu.
Dvēseles kļiedziens,
Kad citi to nesadzird,
Tas aizsteidzas uz Debesīm,
Jo Dievs sadzird katru vārdu
Un par Viņu vērīgāka klausītāja nav,
Jo Viņš lasa no dvēseles
Un sadzird it visu.
Neaptverami skaisti.
Aicinājums -
Lai reiz kļūstam svēti.
Tā piedauzība pasaulei,
Tās rota – manta un
viss ar maldīgo spīdumu.
Bet svētums ir kristieša rota.
Kā gleznā krāsu triepieni tiek likti ar otu,
Tā maz pamazām
Dzīves ceļu var iet svētu.
Vai izdosies?
Ja dvēsele padosies Dievam,
Vien Viņam zināms.
Jo ne mēs kungji par laiku,
To izmantojam vien kā dāvanu,
Un pa reizi baudām skaistumu,
Kas izvēršas vārdos -
Cik labi šeit būt.
Tomēr daudzkrāsainu šo pasauli dvēsele
jūt, gan tumšās krāsas, gan gaišās.
Ik mirklis tiek piepildīts
ar Dieva klātbūtnes apziņu,
Kad dzimst lūgšana.
Lai vairāk gaišā,
Jo radīta sirds laimei.
Tomēr brīžiem atduras
pret tādiem brīžiem,
Kas kā auksti vēji pūš,
Bet sirds zina un steidzas

pie Dieva siltumu rast.
Tomēr ne pati dvēsele,
Bet Dieva labā sirds
Šos mirkļus dāvā.
Un ir būs kā apskāvienā.
Rosās sapnis par visu dzīvot pateicībā.
Diāna Prikule

Marijas Bezvainīgā Ieņemšana

Marija ir paraugs pilnībā, jo pati visizcilākā veidā atpestīta, pateicoties sava Dēla nopelniem, viņa ir Tēva mīlotā meita un Svētā Gara svētnīca. Šīs viscēlākās žēlastību dāvanas dēļ viņa daudzkārt pārsniedz visas radības debēs un virs zemes. Pījs IX izteicās, ka Marija izrāda „tādu nevainības un svētuma pilnību, ka neviens nevar iedomāties to lielāku kādam citam, izņemot Dievu” (Ineffabilis Deus, 1854. gada 8. decembrī).

Marija ir neizsmeļams paraugs pilnībā; lai cik daudz mēs censtos viņu atdarināt, viņai vienmēr būs kaut kas, ko mums mācīt. Viņas svētums un šķīstība atšķiras no pārējās cilvēces, kas nes sevī grēka sekas, no kurām tai jāatbrīvojas atgriešanās un gandarē ceļā. Atšķirībā no visiem mums, grēciniekiem, Marijai nebija jāgandara vai jāveic īpaša askētiska prakse, jo pilnīgi nevainīgai viņai nebija, ko nožēlot. Viņas ciešanas tāpat, kā Dēla ciešanas, izpirka ne viņas pašas grēkus, bet cilvēces, Ādama pēcteču grēkus.

Šādi Marija ir reizē „visizcilākā” un pilnīgi „vienreizēja” Baznīcas locekle (LG, 53), paraugs, kuram jāseko visiem; svētajā Baznīcā Marija pēc Kristus ieņem „visaugstāko vietu un vistuvāko mums” (Pāvils VI, 1963. gada 4. augusta uzruna).

Marija māca mums būt par to „labo augsni”, par kuru Jēzus runā līdzībā par sējēju, tas ir, būt par tiem, kas, saklausījuši

vārdu, uztur to godīgā un labā sirdī, un pacietībā nes auļus (Lk 8: 15).

Šāda pieejamība un atvērtība nav salīdzināma ar kūtrību un pasīvumu bez iniciatīvas un atbildības. Tieši pretēji, šāda attieksme (Marijā un mūsos) pieprasa nemitīgus centienus iegūt un augt tikumos. Marijai noteikti nebija jālabo ļaunas noslieces, bet mums tas jā dara; šajā ziņā mums jā mācās no pārējiem svētiem. Marija norāda ceļu, kā iet no labā pie labāka, pārvarēt pārbaudījumus un kārdinājumus, gūt progresu pilnībā. Marija māca augt ticībā, cerībā un mīlestībā.

Marija ir paraugs pilnībā ne tikai tāpēc, ka nostāda mūsu prāta priekšā absolūtu un visšķīstu *ideālu*, bet arī tāpēc, ka pozitīvi vada, māca, dod padomu tajā, kā *pakāpeniski īstenot* šo ideālu šīs dzīves laikā.

Marija „iet mums pa priekšu”, tā sakot, ne tikai *ontoloģiskā*, bet arī *vēsturiskā* ziņā. Viņa vada mūs svētceļojumā uz debesu tēviju, norāda ceļu, aizstāv no slazdiem un briesmām, dara uzvarošus pār ļaunu, mierina grūtībās un ciešanās. „Marijas ticības ārkārtējais svētceļojums aizvien ir Baznīcai, indivīdiem un visai cilvēcei par atskaites punktu. Tiešām grūti aptvert un noteikt tā apmēru” (Redemptoris Mater, n. 6).

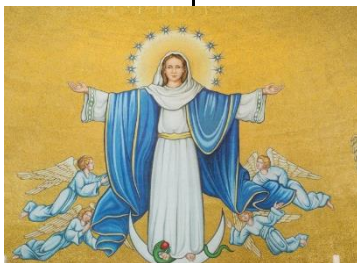
Marija ir paraugs ganiem Baznīcā – kā vadīt dvēseles; viņa ir paraugs tam, kā pašai Baznīcai – mātei un skolotājai – vadīt dvēseles. Protams, viņa necenšas aizvietot apustuļu pēctečiem atbilstošu harizmu. Marija nav priesteris, bet viņa papildus neaizvietojami dod ieguldījumu kā Māte un sieviete savā raksturīgajā noslēpumā.

Marijas klātbūtne ir īpaši nepieciešama mūsu laikā, kad tumši mākoņi met savu ēnu un cerības gaisma nav tik spoži uztverama. Marija kā Māte aizvien aizbild un iedarbīgi atbalsta katru, kas spēj viņu izprast un pieņemt. Viņa to dara, lai mēs mierīgi un drosmīgi sastaptos ar pašreizējiem pārbaudījumiem, ikdienas krustiem, kristīgās liecības pienākumiem. Marija ir tuvu mums, lai mums palīdzētu veidot pasauli uz solidaritātes, taisnības un miera pamata.

Ar Marijas palīdzību lai sakopojam pārdabiskos ticības un mīlestības spēkus, lai vērsāties pret indēm, kas var samaitāt indivīdu un pašu sabiedrību, attālināt tos no Kristus un, līdz ar to, no pestīšanas. Marija ir kā kompass, spoža zvaigzne, kas nemitīgi vada mūs pie „Taisnības saules”, pie Jēzus.

Marija savā maigā pievilcībā ved mūs pie Patiesības un novērš no šīs pasaules kārdinājumiem. Viņa norāda uz augstāku Skaistumu, kurā dvēsele rod īstu mieru, kas ļauj atklāt no jauna šo pasauli tās sākotnējā nevainībā bez grēka tāpat, kā tā izgāja no Radītāja rokām un tika pestīta Kristus asinīm.

Ar paļāvību griežāties pie tevis, Marija – Dieva Māte. Divi tūkstoši gadus atpakaļ Tu dzemdēji pasaules Pestītāju. Šodien tu turpini sadarboties dievišķās dzīves dzemdēšanā un izaugsmē kristīto dvēselēs. Lai mēs ikdienas dzīvē sekojam tavam paraugam, atdarinot tavas spējas izšķirt Dieva gribu katrā apstākļī; pilnīgi pašatdoties mīlestībā; neierobežoti uzticēties un neatslābstoši godināt Dievu; būt stipriem, spējīgiem panest vislielākās grūtības; vienmēr spēt runāt atbalsta un iedvesmas vārdus.

Tev, Baznīcas Māte, uzticam sinodālās pieredzes apkopojumu un tā apgūšanu: palīdzi Baznīcai Latvijā priecīgi sludināt ticību Jēzum Kristus, mūsu Pestītājam, un nesavtīgi kalpot Dieva Tautai.

Tev, svētuma Paraug, uzticam garīdzniekus, konsekrētos vīrus un sievas, lajus: atjauno un uzturi viņos dedzības garu un apņemšanos evaņģelizēt un kalpot.

Tev, Žēlsirdības Māte, uzticam nabagus, trūcīgos un cietējus: māci mums būt vienotiem ar tiem garā, lai kalpotu tiem kā brāļiem un māsām.

Marija, jaunās radības Māte, lūdzies par mums, saviem bērniem tagad un vienmēr!

* * *

Sirsnīgi sveicam mūsu ilggadējo katehēti un skolotāju

Paulīni Vaišļu,

lielisko saimnieci un priekšzīmīgo ģimenes māti, stipru ticībā un lūgšanā, pazemīgu garā, ar dāsnu sirdi, skaidru prātu un dedzību ticības lietās – skaistajā 95. gadu jubilejā!

Notiek katedrāles draudzes locekļu aptauja Lūgums aizpildīt priekštelpā pieejamās anketas vai arī interneta vietnē:

www.jekabakatedrale.lv
<https://forms.gle/VRdyHru4arPBR2cv6>

Aptauja piedāvāta līdz 2023. gada janvārim

* * *

Lūdzam atbalstīt katedrāli ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos
ir lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.
Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vestnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com